

Ügyiratszám: MC/14629-10/2015.

Tárgy: a TV2 Média Csoport Kft.
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

1368/2015. (X. 13.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) **személyes adat** által képviselt TV2 Média Csoport Kft. (1145 Budapest, Róna u. 174.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. augusztus 5-én kelt, MN/14629-4/2015. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a mediaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató TV2 elnevezésű mediaszolgáltatásában 2015. január, február és március hónapokban az alábbi törvénysértéseket követte el.

A Médiaszolgáltató 2015. január 6-án, 12-én és 19-én, összesen három alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében biztosítani köteles, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést –, politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve

esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2015. január 6-án és 12-én, valamint 2015. február 26-án, összesen három alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdését, amely értelmében a feliratozott műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni.

A Médiaszolgáltató 2015. január 12-én, összesen két alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének *első* mondatában foglaltakat, amely értelmében a feliratozott műsorszámok előtt a médiaszolgáltatásban jelezni kell, hogy az érintett műsorszám feliratozott formában is elérhető a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson.

Az elsőfokú hatóság végül megállapította, hogy a Médiaszolgáltató 2015. január 12-én, 2015. február 1-jén, 18-án és 26-án, továbbá 2015. március 3-án, összesen öt alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének *második* mondatában azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés és **39. § (6)** bekezdés *első* mondatában foglaltak sérelme miatt az **Mttv. 186. § (1)** bekezdés alapján felhívta a Médiaszolgáltatót, hogy haladéktalanul tegyen eleget a jogszerű magatartás követelményének és tartózkodjon a jövőbeni jogsértésektől, míg az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés megsértése miatt összesen 525.000,- Ft, az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés *második* mondatában foglaltak sérelme miatt pedig összesen 950.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

Az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés *első* mondatának megsértésével kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy a műsorszámokhoz kapcsolódó feliratok hosszú évek óta ugyanazon a text oldalon érhetőek el, így az erre vonatkozó figyelemfelhívás elmaradása álláspontja szerint érdeksérelmet nem okozott. A tárgybeli műsorszámok mindegyikét hallási segédlettel látja el, szintén évek óta, így a hallássérültek nem a figyelemfelhívásból értesülnek arról, hogy mely műsorszámok vannak hallási segédlettel ellátva, és a feliratozás hol férhető hozzá.

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének megsértésével kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy a tárgybeli időszakban az akadálymentesítési kötelezettség a teljes műsoridő tekintetében terhelte (az **Mttv.**-ben megjelölt műsorszámokra vonatkozóan). A hallási segédlettel ellátott több mint 12 órányi műsoridőtartamhoz képest a határozatban kifogásolt 10, illetve 20 másodperc időtartamú felirathiányok, álláspontja szerint olyan minimális hibaszázalékot jelentenek, melyek nem tekinthetők jogsértésnek. Véleménye szerint a mindösszesen egy percnél rövidebb időtartamú felirathiány a fenti akadálymentesített időtartamhoz képest nem tekinthető szankciót megalapozó jogsértésnek.

A Médiaszolgáltató az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés *második* mondatának megsértésével kapcsolatban az élő műsorok feliratozására vonatkozóan az elsőfokú eljárás során már előadottakra hivatkozott, tekintettel arra, hogy a felirat pontatlanságával, csúszásával érintett műsorszámok – egy kivétellel – kizárólag élőben sugárzott, aktuális műsorszámok voltak. A hírműsorszámok tekintetében a Médiaszolgáltató arra is hivatkozott, hogy az élő műsorok, különösen pedig a napi aktualitásokkal foglalkozó hírműsorok esetében különös nehézségekbe ütközik a - sok esetben - a műsor előtti utolsó percekben elkészült híryananyagok, és az élő bejelentkezések feliratozása.

Véleménye szerint a határozatnak azon rendelkezései, melyek az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének megsértését állapítják meg arra hivatkozással, hogy a feliraton más jelent meg, mint ami elhangzott, nem tartalmazzák, hogy pontosan mennyiben tért el a felirat a műsor szövegétől. Ebben a körben tehát az elsőfokú hatóság nem tisztázta a tényállást, és a határozat ezen oknál fogva is jogszabálysértő. Álláspontja szerint a kifogásolt pontatlanságokkal együtt a képernyő történései követhetőek voltak, így ez önmagában nem sérti az **Mttv. 39.**

§ (6) bekezdését, hanem esetenként vizsgálni kell, hogy teljesült-e a felirat és a szöveg szinkronban állására, összhangjára vonatkozó jogszabályi előírás.

E körben hivatkozott a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.33.015/2013/4. számú ítéletére, amely szerint: *„A szinkronitás nem feltétlenül azonos a teljesen precíz egyidejűséggel, (az olykor nem is lehetséges). Esetenként kell megítélni, hogy az adott műsorszámhoz tartozó felirat milyen eltérése zavaró a műsorszám megértése és követése szempontjából. Amennyiben a felirat sietése vagy késése nem befolyásolja az érthetőséget és a követhetőséget, és egyébként sem zavaró a műsorszám jellegéhez képest, úgy a szinkronban állóság megvalósul.”*

Véleménye szerint a határozatban megállapított felirathiányok, és feliratcsúszások időtartama az élő hírműsorszámokban nem voltak jelentősek, azok nem voltak értelemzavaróak, a tárgybeli hírműsorszámok a feliratkéséstől, illetve szövegbeli eltéréstől függetlenül követhetőek és érthetőek voltak. Álláspontja szerint továbbá, amennyiben a felirat szövege nem szó szerint egyezik meg az elhangzottakkal, azonban annak tartalmát - írott formában, követhetően - visszaadja, úgy nem állapítható meg a tárgybeli rendelkezés megsértése.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint továbbá az Mttv. 39. § (6) bekezdése nem azt a kötelezettséget rója a Médiaszolgáltatóra, hogy a feliratnak a hangban elhangzott információval pontosan egyidejűleg kellene megjelennie, és szó szerint az elhangzottakat kellene tartalmaznia, mivel ez nem megvalósítható egy élő tudósítás vagy interjú esetén, tekintettel arra, hogy az elhangzott szöveg leírása vagy jeltolmácsolása is időt vesz igénybe és a szöveg torzulását okozza. Az Mttv. irányadó rendelkezése véleménye szerint azt a kötelezettséget írja elő, hogy a feliratnak a műsorszám cselekményével összhangban kell állnia, lehetővé kell tennie a műsorszám megértését, és ennek a tárgybeli műsorszámok megfeleltek. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a rövid felirathiány, kisebb pontatlanság vagy tartalmi tömörítés esetében nem állapítható meg automatikusan, hogy megsértette a törvényi előírást, hanem vizsgálni kell, hogy a feliratcsúszás - figyelembe véve a műsorszám jellegét, a feliratcsúszással érintett műsorrész tartalmát, a késés időtartamát - a műsorszám megértését hátrányosan befolyásolta, illetve korlátozta-e, az tehát egészében értelemzavaró volt-e.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint továbbá nem szabad figyelmen kívül hagyni az élő műsor jellegzetességeit, és azt, hogy élő műsor esetén objektíve kizárt a teljesen egyidejű feliratozás, vagy jelnyelvi tolmácsolás. Véleménye szerint a jogszabály kifejezetten arra tekintettel nem a hallási segédlet egyidejűségét írja elő, mert az bizonyos műsortípusok esetében objektív okoknál fogva fogalmilag kizárt. Ezért az Mttv. 39. § (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a feliratnak a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a hivatkozott rendelkezés azt jelenti, hogy a hallási segédletnek a képernyő történéseivel összefüggésben, összhangban kell lennie, a képernyőn történtek megértését lehetővé kell tennie, ez azonban - a cselekménytől és a feliratcsúszás mértékétől függően - megvalósulhat akár rövid feliratcsúszással, felirathiánnyal, és kisebb tartalmi eltéréssel is, tehát a fentiek ténye önmagában nem tekinthető jogszabálysértőnek, és nem alapoz meg szankcionáló határozatot.

Véleménye szerint továbbá az elsőfokú hatóság érdemben nem vizsgálta, hogy a feliratozás a képernyő történéseivel szinkronban volt-e, nem folytatott le vizsgálatot, és nem szerzett be semmilyen bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a kifogásolt feliratkozás, illetve gyorsan váltakozó felirat, vagy az hogy a *„feliraton más jelent meg, mint ami elhangzott”* a műsorszámok megértését befolyásolta-e, azaz szinkronban állt-e a felirat a képernyő történéseivel. Az, hogy a határozat mellékletében rögzítésre kerültek az elsőfokú hatóság által kifogásolt pontatlanságok, álláspontja szerint nem azonos sem a pontatlanság meghatározásával, sem pedig annak érdemi vizsgálatával, hogy a kifogásolt pontatlanság érdemben ténylegesen befolyásolta-e a tárgybeli műsorszámok megértését.

A fentiekre tekintettel a Médiaszolgáltató kérte a másodfokú hatóságot, hogy az elsőfokú határozat megváltoztatásával állapítsa meg, hogy a fellebbezéssel érintett műsorszámok kapcsán jogszabálysértés nem történt, és egyben rendelkezzen a tárgybeli műsorszámok tekintetében kiszabott bírság mellőzéséről.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen megjelölte a hiányosságok kezdetét, végét, időtartamát, továbbá a pontatlanságok kezdetét és végét, valamint minden jogsértés lényegét röviden összefoglalta. Ez utóbbival kapcsolatosan a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglaltak kapcsán utalni kíván a bírósági gyakorlatban is megerősítést nyert azon álláspontra, miszerint nincs olyan jogszabályi előírás, hogy a tényállás teljes körű feltárásához a kifogásolt részeket szó szerint idézni kellene a határozat indokolásában (ld. pl. a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.32.976/2014/10. sz. ítéletét).

I. Az Mttv. 39. § (2) bekezdésben foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésének megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszám kapcsán helyesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének 11. oldalán található A) pontja alatt, hogy mely napokon, milyen időpontban sugárzott műsorszámok esetében hiányzott a felirat, illetve a jelnyelvi tolmács annak ellenére, hogy az Mttv. hivatkozott rendelkezése értelmében azokat – műfajukra tekintettel – segédlettel kellett volna ellátni.

A másodfokú hatóság e körben utalni kíván arra, hogy a Médiaszolgáltató fellebbezésében az elsőfokú határozatnak az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése kapcsán tett megállapításai vonatkozásában érdemi kifogást nem fogalmazott meg.

Erre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság e körben a tényállást kellő alaposággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2015. január 6-án, 12-én és 19-én, összesen három alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésében foglalt rendelkezést.

II. Az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszámok kapcsán helyesen és részletesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének 11. oldalán szereplő C) pontja, valamint a 12. oldalán szereplő A) pontja alatt, hogy mely – egyébként segédlettel ellátott – műsorszámok alatt mely időintervallumokban, és milyen időtartamokban hiányzott a felirat. A jogszabály világos és egyértelmű előírást fogalmaz meg a tekintetben, hogy amennyiben egy műsorszámot a médiaszolgáltató feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátva kezd el sugározni, akkor a segédletet köteles annak teljes időtartama alatt biztosítani.

A Médiaszolgáltató azon véleményével kapcsolatban, miszerint felirathiany az egész műsoridőhöz képest csupán 10-20 másodperces időtartamok voltak érintettek a vizsgált időszakban, és az egy percnél rövidebb időtartamú felirathiany nem tekinthető szankciót megalapozó jogsértésnek, a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú határozat 5. oldalának harmadik bekezdése helytállóan tartalmazza, miszerint az Mttv. 39. § (5) bekezdése mérlegelést nem tűrően határozza meg a hiánytalan feliratozás kötelezettségét. Amennyiben a Médiaszolgáltató a feliratozás mint a hallássérülteket segítő módszer mellett dönt, úgy valamennyi felirattal megkezdett műsorszámát végig, hiánytalanul felirattal kell ellátnia. Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy ez a kötelezettsége nem függ attól, hogy egyébként a jogsértéssel érintett napon hány óras időtartamban látott el felirattal műsorszámokat.

Erre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a tényállást e körben is kellő alapossággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2015. január 6-án és 12-én, valamint 2015. február 26-án, összesen három alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglalt rendelkezést.

III. Az Mttv. 39. § (6) bekezdés első mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú hatóság megállapítása szerint a Médiaszolgáltató 2015. január 12-én sugárzott „Geotermikus energia” című műsorszámára kapcsán megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés első mondatában szereplő előírást, amely szerint a „feliratozott műsorszámok előtt a médiaszolgáltatásban jelezni kell, hogy az érintett műsorszám az említett formában is elérhető a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson.” A másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy miután a Médiaszolgáltató az általa egyébként felirattal ellátott műsorszámok előtt e tényre nem hívta fel a közönség figyelmét, sérült az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés első mondatában rögzített követelmény.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadott azon véleményével kapcsolatban, miszerint a műsorszámokhoz kapcsolódó feliratok évek óta ugyanazon a teletext oldalon érhetőek el, így az erre vonatkozó figyelemfelhívás elmaradása érdeksérelmet nem okoz, a másodfokú hatóság egyetértve az elsőfokú határozatban foglaltakkal, rögzíti, hogy az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének első mondata objektív, minden feliratozott műsorszám esetére irányadó kötelezettségként határozza meg a figyelemfelhívást. Erre tekintettel irreleváns, hogy a Médiaszolgáltató egyébként hány éve jeleníti meg rendszeresen a figyelemfelhívást. Mivel a figyelemfelhívás a tárgyi esetekben elmaradt, a Médiaszolgáltató ezzel megvalósította a jogsértést.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Médiaszolgáltató az említett napon két alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés első mondatában foglaltakat.

IV. Az Mttv. 39. § (6) bekezdés második mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú határozatnak a feliratozás pontossága és szinkronitása kapcsán tett megállapításai vonatkozásában elsődlegesen rögzíthető, hogy az elsőfokú hatóság a 2015. január 1. napjával megváltozott jogszabályi előírásokat megfelelően alkalmazta. Ennek keretében valamennyi esetben jogszerűen állapította meg, hogy az elsőfokú határozat mellékletének 11. oldalán szereplő D) pontjában, valamint a 12. oldalon szereplő B) pontjában és a 2015. március havi jogsértéseket ismertető táblázatban bemutatott esetek egyike sem tekinthető olyannak, amelyek az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában szereplő „rövidített összefoglaló”, illetve a (7) bekezdés szerinti „ésszerűen elvárható pontosság és szinkronitás” követelményeinek eleget tettek volna.

Az elsőfokú határozatból világosan kiderült, hogy az elsőfokú hatóság a tárgyi jogsértéseket egyenként vizsgálta, és helyesen értékelte úgy, hogy az elsőfokú határozat mellékletében részletesen ismertetett feliratozási problémák (pl. egy másik epizód felirata jelent meg a képernyőn; egy mondat jelent meg a képernyőn, ami nem volt összefüggésben az elhangzottakkal; 14 másodpercet késett a felirat) a műsorszámok megértését akadályozták, illetve hátráltatták. Az elsőfokú hatóság minden esetben külön-külön rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének fentebb említett pontjaiban, hogy mely okok vezettek a feliratok pontosságára, illetve szinkronítására vonatkozó követelmények sérelméhez (ebben a tekintetben tehát az elsőfokú hatóság eljárása teljes mértékben megfelelt a Médiaszolgáltató fellebbezésében is hivatkozott, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság vonatkozó ítéletében foglalt elvárásoknak). Ezek a tények pedig egyértelműen alátámasztják, hogy a feliratozás ilyen módja akadályozta, hátráltatta a műsorok történéseinek érthetőségét, illetve követhetőségét.

Ennek kapcsán a másodfokú hatóság ismételtén utalni kíván arra a bírósági ítéletek által is megerősített gyakorlatra, miszerint nincs olyan jogszabályi előírás, hogy a tényállás teljes körű feltárásához a kifogásolt részeket – már csak terjedelmi korlátokra is tekintettel – szó szerint idézni kellene a határozat indokolásában.

Helytálló megállapítást tartalmaz az elsőfokú határozat, amikor rögzíti, hogy a hivatkozott törvényi rendelkezések megsértésének megállapításához elegendő aszinkronitás, a pontatlanság, a feliratkozás vagy a hiányosság tényének rögzítése, tekintettel arra is, hogy a hatóság eljárása során nem azt kell bizonyítania, hogy a feliratkozás, illetve feliratcsúszás ténylegesen befolyásolta-e (és ha igen, miként) az adott műorszám, műorszegmens közönség általi megértését, hanem mindössze azt, hogy maga a szinkronitási kötelezettség teljesült-e vagy sem. Amennyiben ugyanis nem teljesül, ez a tény már magában hordozza a megértési nehézség lehetőségét.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében is hivatkozott az élő műsorok feliratozásával kapcsolatosan felmerülő nehézségekre. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során fokozott figyelemmel volt az **Mttv. 39. § (7)** bekezdésében foglaltakra is, mely szerint „a feliratozásnak a nem felvételtől közzétett műorszámok esetében ésszerűen elvárható módon pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak kell lennie”. A tárgyi jogsértéseket azonban helytállóan úgy értékelte, hogy azok a megértést az idézett jogszabályhelyre figyelemmel is akadályozhatták.

Helytállónak minősül az elsőfokú hatóság azon álláspontja, hogy a több – például a 2015. február 18-án közreadott „Tények reggel” című műorszámokban tapasztalt 14 – másodperces időtartamú késések nehézséget okozhatnak a történetek nyomon követésében, tekintettel a feliratkozás okozta zavar néző általi érzékelésére.

A fentiek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóságnak az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértésére vonatkozó döntése szintén jogszerű.

V. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2), (5) és (6)** bekezdés sérelme kapcsán alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az egyes jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá – a fentiekben is kifejtettek alapján – az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1) bekezdés da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdésein, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény **338. § (2)** bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2015. október 13.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Kollarik Tamás
hitelesítő tag

Kapják:

- személyes adat